

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mucenițe Ecaterina

Mă scriu cu voi în carte și azi, fiilor de la iesle. Așteaptă din zori mucenița Ecaterina, că e sărbătoarea ei. Să lucreze și ea, așa voiește ea, căci sfinții sunt harnici pentru venirea Mea.

O, poporul Meu, acele ceasornicului cele secunde se țin după acul cel mare ca să-l ajungă mereu, și îl ajung. Așa trebuie să călătorești și tu după Mine, poporul Meu, toată ziua și toată noaptea, și să Mă ajungi, fiule. Așa să faci până când vine clipa aceea să fie numai ea și atât. Așa să faci, ca să arătăm neamului omenească ce oră este. Să se uite lumea la Mine și la tine și să vadă ce oră este, poporul Meu. Amin.

O, dacă știi de un timp anume și de o oră de întâlnire, cu mare drag te gătești și te pregătești pentru atunci și pentru acolo. Așa trebuie să faci tot ce faci tu când faci, și nu să fii greoi ca să fii prins apoi pe neștire pentru un răspuns în toate câte faci tu lui Dumnezeu și aproapelui tău. Dacă uiți să le faci pe cele pământești la vremea lor, așa uiți și de cele duhovnicești, și te uită și ele pe tine. Dar tu trebuie să porți o lucrare, o grijă care să te scoale din somn, o apăsare pentru cele ce se cer făcute și ținute în orânduială, căci îngerii te însoțesc și te slujesc, și tot așa și sfinții, poporul Meu.

Dis-de-diminează mucenița Ecaterina stă la porți ca să intre și să lucreze, căci sfinții sunt cu grijă mare pentru venirea Mea și așteaptă pe pământ după voi, fiilor. Ea iubea mult duhul curățeniei întru toate, iar îngerii o slujeau și îi aduceau de la Mine pentru inima ei plină de dor, căci deșteptăciunea omenească și priceperea în toate nu sunt tot una cu cele de sus tot așa numite. Mucenița Ecaterina până n-a primit duhul cel de sus n-a putut face curățenie peste duhul înțelepților din vremea ei. O, cât de frumos este acest duh al curățeniei! Cât de frumos, fiilor, și cât de iubit de cer! O, cât de mult se vede pe dinafară inima din omul care iubește acest duh, și cât de iubit de Dumnezeu este un așa om care are în el blândețea și smerenia precum Eu am avut, și le-am avut din Tatăl Meu și din mama Mea.

O, poporul Meu, mare este taina nașterii de sus, taina omului nou, care nu mai păstrează nimic din omul lui cel vechi, căci cine este în Hristos, este făptură nouă, iar cele vechi au trecut și nu mai sunt, și este haină nouă, și este duhul curățeniei întru toate peste om și în om, și acest duh din om primenește totul în jurul lui și lucrează pentru Mine peste oameni din omul cel nou. Amin. Mucenița Ecaterina așa a lucrat în jurul ei, și a luminat în jur prin duhul curățeniei cel de sus, și Mi-a adus rod, fiilor, și tot așa voiește și acum să lucreze, că e vremea venirii Mele, și vor sfinții să primenească duhul din oameni și să-l facă curat și să-l facă nou, după chipul și asemănarea Mea, poporul Meu. Amin.

– Auziți voi pe Domnul cum suflă duhul cel curat, duhul cel de-a pururi nou, o, fii ai oamenilor! Curățenia face totul nou, totul proaspăt, și nu se poate petec nou la haină veche, că e urât de tot, și trebuie haină nouă peste om și peste toată făptura, o, fii ai oamenilor! O, nu e bun idolul, nu e bun omul cel vechi care desparte pe Dumnezeu de om, și e bună făptura nouă în Hristos, și nimic din omul cel vechi nu mai este bun. Când înțelepții din vremea mea au aflat de la mine de taina omului cel nou întru Hristos, s-au înnoit numaidecât, și așa au rămas, și așa s-au dus la Hristos, căci împăratul lor voia din nou să-i dezbrace de haina lor cea nouă, dar ei n-au mai voit, căci au gustat cu duhul lor duhul curățeniei, duhul cel nou și de-a pururi nou. Aceștia au primit puterea să moară ca să poată învia, și așa au putut ei cu viața cea nouă. O, cine iubește taina învierii, acela nu mai păstrează nici un petec din haina lui cea veche, și se face făptură nouă. Amin.

O, fii ai oamenilor, gustați din nașterea cea de sus și umiliți-vă pentru viața veacului ce va să fie, căci până nu va muri în voi omul cel vechi, nu veți învia întru Hristos. Fiecare om trebuie să moară ca să se poată naște din nou, iar dacă mai păstrați în voi rămășițele păcatelor, voi n-ați murit încă și nu sunteți făptură nouă în Hristos. Duhul curățeniei îl scoate pe om din lenevie și din îngâmfare și îi dă naștere de sus, și poate Domnul cu învierea peste om apoi, căci ce este cu neputință la om este cu putință la Dumnezeu. Amin. Când tânărul cel bogat căuta viața cea veșnică spre moștenire, Domnul i-a zis să împlinească poruncile vieții, iar el a răspuns că le împlinește încă din copilărie. Dar Domnul i-a arătat că nu este așa, de vreme ce acesta nu era mort față de bogățiile pe care le avea, și i-a spus: «Vinde toată averea ta, și apoi vino să-Mi urmezi». Și iată, el n-a putut veni, n-a putut să se nască din nou, fiindcă nu s-a umilit, fiindcă n-a vrut să moară ca să învieze apoi.

O, fii ai oamenilor, nu se poate petec nou la haină veche. Cel ce iubește trupul și lumea și desfătărilor ei nu poate să se bucure de la Duhul Sfânt, Care usucă în om toate nădejțile și meritele omenesci, ca apoi să ia în el ființă omul cel nou, omul cel întru Hristos. Nu poate omul învia decât după ce moare în el cu totul omul cel vechi. Duhul curățeniei cel atotcuprinzător este un duh, nu este o lucrare și atât, iar cine îl are pe acesta se face om nou, din temelii om nou, căci cine este în Hristos este făptură nouă. Amin.

Iar ție, popor al Mirelui ceresc, îți mulțumesc cu Domnul că mi-ai deschis porțița spre fiii oamenilor ca să-i povățuiesc spre înviere, spre taina nașterii de sus, că aceasta este lucrarea pe care eu am făcut-o pe pământ peste oameni, și mai ales peste cei înțelepți. Omul înțelept din el însuși se bizuie pe înțelepciunea lui, pe puterile lui, și nu se poate ușor pocăi unul ca acela. Iar pocăința cu zdrobire de inimă e taina nașterii de sus, în care stă omul până în ziua învierii. Amin.

Ia, popor al Mirelui, ia cu sfinții din masa Domnului, din hrana raiului. Ia, și să crești până sus în cer, până de pe pământ la cer, ca să aibă Domnul cale de venire, popor al venirii Mirelui. Învață-te să mori de-ajuns pentru înviere, pentru Domnul în tine în toată clipa, căci făptura cea nouă este soarta ta de la Domnul, și de la tine așteaptă toți sfinții izbăvirea făpturii, răscumpărarea trupurilor și viața veacului ce va să fie. Amin.

Fântâna mea este înțelepciunea mea cea dată mie de la Domnul pentru duhul curățeniei. Cu această binecuvântare binecuvintez sărbătoarea fântânii pe care eu o stăpânesc pe pământ. Iar tu, popor al Mirelui, să ai haină nouă, de-a pururi nouă, ca să vadă neamul omenesc de pe pământ ce oră este și să vină spre înviere, să vină să bea din izvorul cuvântului care poartă în el învierea, nașterea din nou a lumii. Amin, amin, amin.

– Iată sfinții cum așteaptă după voi ca să între, ca să vină cu Mine întru venirea Mea la voi, fiilor! Voi trebuie să lucrați această lucrare, această grijă a venirii Domnului când El vine, că iată cum vin și cum bat cu sfinții la ușă ca să fiu cu voi și ca să te așez în viață, poporul Meu. Creștinul trebuie să poarte o lucrare, o grijă care să-l scoale din somn și să nu-i dea odihnă, o apăsare pentru cele ce se cer făcute și ținute în deplină orânduială și la timp și în tot timpul, și o grijă aparte pentru neputințele din jur, căci așa sunt faptele creștinești; o grijă pentru neputințele din jur, cele cu adevărat neputințe, că dacă Eu te văd că poți și cât poți, și dacă te cântăresc că te iubești pe tine mai mult, atunci tu ești fără haină de nuntă, fără haină de biserică. Dar Eu te învăț făptura cea nouă, fiule. Făptura cea nouă este primitoare când stă în neorânduială cu statura cea dinăuntru și cea din afară, căci pentru neorânduială trebuie dojană. Neorânduiala este lipsă de jertfire, nu este slăbire sufletească. În cărțile apostolilor Mei așa spune: «Cei fără de rânduială trebuie dojeniți, cei puțini la suflet trebuie îmbărbătați, iar cei neputincioși trebuie sprijiniți, și toate cu îndelungă răbdare și nu cu apăsare și nu cu rău pentru rău, ci numai cu cele bune unul față de altul și față de toți, iar lângă acestea să se lucreze pururea bucurie, și rugăciune de-a pururi, toate cu mulțumire, căci așa se cade fiilor sfinți; se cade să primească cuvintele, să

prețuiască proorociile, să prețuiască binele și să se păzească de înfățișarea răului, așteptând pe Domnul». Amin.

O, poporul Meu, nu știe omul să iubească pe Dumnezeu. Nu știe omul că întâi este nașterea, și apoi moartea, și apoi învierea. Dar pe voi vă învăț făptura cea nouă, moartea omului vechi și învierea, căci așa lucrează cel ce se naște de sus. Amin.

Mi-e dor și Mi-e drag să te învăț făptura cea nouă și să te cercetez, poporul Meu. Și voi începe să-ți pun note în catalog, și aș voi să ai numai note bune, note mari, ca să treci clasa întreg, poporul Meu. Cine este școlar bun, ucenic bun, acela trece clasa. Dar Eu vreau ca tu să iei cununiță, că pentru aceasta te-am ales Eu, pentru cununiță, poporul Meu, pentru ca să fii lauda Mea la venirea Mea, și Eu să-ți dau cununița. Amin, amin, amin.

25-11/08-12-2001